

T.
Alkotmánybíróság
részére

Személyesen beadva!

a Kúria útján

e-mail: valasztasifelulvizsgalat@kuria.birosag.hu

Budapest
Markó u. 16.
1055

Levelezési cím:
Budapest
Pf. 35.
1363

Kézben töltve!

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	10 / 735 - 1 / 2014.
Kezelt:	2014 ÁPR 03.
Példány:	1
Melléklet:	1 + 1 iratlap db

KÚRIA 4.		
KV. I.	37394	2014 3
Érkezett:	2014 ÁPR. 03	
Példány:	Melléklet:	Köztük:
1	3 nh +	FTM

12 mell.

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Kvk.I.37.394/2014 szám alatt volt folyamatban a Kúria előtt a Magyar Szocialista Párt I. rendű, az Együtt – a Korszakváltók Pártja II. rendű, a Demokratikus Koalíció III. rendű, a Párbeszéd Magyarországért Párt IV. rendű és a Magyar Liberális Párt V. rendű kérelmezőknek a Nemzeti Választási Bizottság 2014. március 27. napján kelt 880/2014. számú határozata ellen benyújtott bírósági felülvizsgálati kérelme folytán indult nemperes eljárás, mellyel kapcsolatban a Dr. Kovácsits László Ügyvédi Iroda

eljáró ügyvéd: dr. Kovácsits László) által képviselt Zuglói Lapok Szerkesztősége, főszerkesztő a Zuglói

Városgazdálkodási Közszolgáltató Zrt.

mint a Zuglói Lapok c. kiadvány kiadója és a Zuglói Médiaszolgáltató Kft.

mint a Zuglói Lapok c. kiadvány fenntartója, a mellékelt ügyvédi meghatalmazásokkal igazolt jogi képviselőnk útján az alábbi

alkotmányjogi panaszt

terjesztjük elő a Kúria 2014. március 31. napján kelt Kvk.I.37.394/2014/2. számú végzésével szemben.

Kérjük a t. Kúriát, hogy az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: új Abtv.) 53. § (3) bekezdése alapján jelen alkotmányjogi panaszt az Alkotmánybírósághoz továbbítani szíveskedjék.

Kérjük a t. Alkotmánybíróságot, hogy az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja, az új Abtv. 27. §-a és 43. § (1) bekezdése, valamint a választási eljárásról szóló 2013. évi XXXVI. törvény (a továbbiakban: Ve.) 233. §-a alapján a jelen alkotmányjogi panasszal érintett bírói határozat alaptörvény-ellenességét megállapítani, és a bírói határozatot megsemmisíteni szíveskedjék.

A t. Alkotmánybíróság hatáskörét az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontjára, valamint az új Abtv. 27. §-ára alapítjuk.

Az indítványozói jogosultságunkat az új Abtv. 27. §-ára alapítjuk, figyelemmel arra, hogy a jelen kérelemmel érintett alaptörvény-ellenes bírói döntés ránk nézve közvetlen rendelkezést tartalmaz (a Kúria megállapította az általunk szerkesztett és kiadott lapban megjelent írás jogsértő jellegét, továbbá eltiltott a további jogsértéstől és kötelezett a végzés rendelkező részének közzétételére).

Tájékoztatjuk a t. Alkotmánybíróságot, hogy a Kúria határozatával szemben – a **Ve. 232. § (5) bekezdésére** figyelemmel – számunkra jogorvoslati lehetőség nincs biztosítva.

Tájékoztatjuk a t. Alkotmánybíróságot, hogy a Kúria határozatáról 2014. április 01. napján az elektronikus sajtóból, az origo.hu internetes oldalon megjelent „Törvénytelenül kampányolt Papcsák mellett a Zuglói Lapok” című írásból (<http://m.origo.hu/valasztas2014/20140401-torvenyt-ertett-papcsak-es-a-zugloi-lapok.html>) értesültünk. Ezt követően a bennünket közvetlenül is érintő kúriai határozatot a Kúria honlapjáról szereztük be, a határozat részünkre közvetlenül közlésre/kézbesítésre nem került.

Az új **Abtv. 52. § (5) bekezdése** és **68. §-a** alapján tájékoztatjuk a t. Alkotmánybíróságot, hogy az indítványunk nyilvánosságra hozatalához nem járulunk hozzá. Kijelentjük továbbá, hogy az indítványban szereplő személyes adatok nyilvánosságra hozatalához nem járulunk hozzá.

I. Az alkotmányjogi panasszal érintett bírósági döntés, az alapügy

Egy magánszemély fordult kifogással a Budapest 08. sz. Országgyűlési Egyéni Választókerületi Választási Bizottsághoz (a továbbiakban: **OEVB**). A kifogásban az általunk szerkesztett, illetve kiadott Zuglói Lapok c. kiadvány 2014. március 13-i számának 3. oldalán megjelent „A szocialista képviselő kilencven alkalommal nem Zuglót támogatta” és a „Pályázati pénzből újul meg az állomás” című írásokkal kapcsolatban kérte annak megállapítását, hogy a kiadó, a főszerkesztő, illetve Dr. Papcsák Ferenc megsértették a **Ve. 2. § (1) bekezdés c) és e) pontjában** foglalt alapelveket (az esélyegyenlőség biztosítására, illetve a jóhiszemű és rendeltetésszerű joggyakorlásra vonatkozó alapelveket), valamint a **Ve. 148. § (1)-(4) bekezdésében** foglaltakat (sajtótermében megjelenő politikai hirdetés közzétételének szabályait). A kérelmező kérte a választási bizottságtól a **Ve. 218. § (2) bekezdés a), b) és d) pontjai** alapján a jogsértés tényének megállapítását, a panaszoltak további jogsértéstől való eltiltását, valamint a kiadóval szemben bírság kiszabását.

Noha a kifogás a választási eljárás alapelvei közül általánosságban utalt a **Ve. 2. § (1) bekezdés c) pontjában** foglalt esélyegyenlőségre, valamint az **e) pontban** foglalt jóhiszemű és rendeltetésszerű joggyakorlásra, ezek közül ténylegesen csupán a **c) pont** szerinti esélyegyenlőség sérelmét álláspontja szerint alátámasztó körülményeket fejtette ki, az **e) pont** szerinti jóhiszemű és rendeltetésszerű joggyakorlás sérelmének mibenlétét valójában nem adta elő, ezzel kapcsolatban a beadvány semmilyen érvet nem tartalmaz. A kifogás túlnyomó része a hivatkozott cikkek panaszos szerint „politikai hirdetés” jellegével foglalkozik, e körben sem említve a rendeltetésszerű joggyakorlás követelményébe ütköző eljárást esetlegesen megalapozó körülményeket.

Az OEVB az 53/2014. (III.24.) sz. határozatával nem állapított meg jogsértést. Álláspontja szerint a kifogásolt cikkek nem tekinthetők politikai hirdetésnek, nem felelnek meg a **Ve. 146. § b) pontjában** foglaltaknak. Az OEVB álláspontját a Nemzeti Választási Bizottság (a továbbiakban: **NVB**) is osztotta, és a 2014. március 27. napján kelt 880/2014. sz. határozatával az OEVB határozatát helybenhagyta.

Az NVB határozatával szemben a Magyar Szocialista Párt, az Együtt – a Korszakváltók Pártja, a Demokratikus Koalíció, a Párbeszéd Magyarországért Párt és a Magyar Liberális Párt terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet. A rendelkezésünkre álló kúriai döntés szerint a kérelmezők új tényként és új jogszabálysértésként hivatkoztak arra, hogy míg a FIDESZ-KDNP jelölt szervezet és dr. Papcsák Ferenc a kifogásolt lapszám 1., 3., 5., 6., 7. és 8. oldalán (a 3. oldalon kétszer) fényképpel és/vagy szövegben pozitív tartalommal jelentek meg, addig az ő jelöltjükről, [REDACTED] „A szocialista képviselő kilencven alkalommal nem Zuglót támogatta” című negatív tartalmú cikk jelent meg. Dr. Papcsák Ferenc megjelenései – miközben más jelöltek nem kaptak megjelenési lehetőséget – a **Ve. 140. § és 141. §** szerint alkalmasak a választói akarat befolyásolására, a főszerkesztői magatartás **Ve. 2. § (1) bekezdés a), c) és e) pontjaiba** és a **Ve. 148. § (1) bekezdésébe** ütközik.

A Kúria a felülvizsgálati eljárásban hozott végzésében rögzítette, hogy az eljárást kizárólag a kérelem keretei között folytathatja le, azaz a felülvizsgálati eljárás kizárólag a kérelemben megnevezett tények és jogszabálysértések vizsgálatára terjedhet ki. Ebből következően a Kúria erre irányuló kérelem hiányában nem vizsgálta, hogy a „Pályázati pénzből újul meg az állomás” című cikkre vonatkozó fellebbezési előadásnak az NVB részéről történő értékelésének elmaradása megvalósított-e jogsértést.

A Kúria a végzésében utalt rá, hogy a felülvizsgálati eljárása abban a vonatkozásban is kötött, hogy a felülvizsgálati eljárást kizárólag a kifogásban, illetve a fellebbezésben előterjesztett kérdések körében folytathatja le, azaz a kifogásban, illetve a fellebbezésben nem nevesített újabb jogszabálysértés a felülvizsgálati kérelemben már nem hivatkozható. Erre figyelemmel a Kúria a **Ve. 2. § (1) bekezdés a) pontjának**, valamint a **Ve. 140. § és 141. §-ának** esetleges sérelmét nem vizsgálta, mivel ezek először a felülvizsgálati kérelemben kerültek megjelölésre.

A Kúria a kifogással érintett cikk vonatkozásában a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján arra a következtetésre jutott, hogy az nem minősül a **Ve. 146. § b) pontja** szerinti politikai hirdetésnek, ezért nem sérülhettek a Ve.-nek a sajtótermékek közzétételére vonatkozó **148. § (1)-(4) bekezdései**.

A Kúria a **Ve. 2. § (1) bekezdés c) pontjában** rögzített választási alapelv – a jelöltek és jelölő szervezetek közötti esélyegyenlőség elve – sérelmét sem látta megalapozottnak az eljárásbeli tények és bizonyítékok alapján, hiszen a **kérelmezők által hivatkozott a cikk a kérelmezők jelöltjének kifejezetten lehetőséget biztosított a megjelenésre, véleményének közlésére**.

Mindezek előrevetítését követően vagy mindezek ellenére a Kúria a **Ve. 2. § (1) bekezdés e) pontjában** foglalt jóhiszemű és rendeltetésszerű joggyakorlás követelményének megsértését megállapíthatónak tartotta. Ennek indokaként a kérelmezők által csatolt „Polgári Zugló” elnevezésű hírlevél, valamint a Kúria által Dr. Papcsák Ferenchez kötöttnek minősített szórólap és a kifogás tárgyát képező cikk („A szocialista képviselő kilencven alkalommal nem Zuglót támogatta”) tartalma közötti hasonlóságot jelölte meg. A Kúria megállapította, hogy a különböző kiadványok között szó szerinti azonosság ugyan nincs, azonban megítélése szerint a sajtótermékben megjelent cikk a többi kiadványban foglaltak „megismétlésének” minősül, ezáltal mondanivalójával sérti a rendeltetésszerű joggyakorlás követelményét.

A Kúria a fentiekre tekintettel megváltoztatta a jogerős határozatot, és kizárólag a **Ve. 2. § (1) bekezdés e) pontja** vonatkozásában megállapította a jogsértést, a Zuglói Lapokat eltiltotta a további jogsértéstől és arra kötelezte, hogy a végzés rendelkező részét a legközelebbi számban, a jogsértő közléshez hasonló módon tegye közzé.

II. Az alkotmányjogi panasszal érintett bírósági döntés alaptörvény-ellenessége:

Álláspontunk szerint a jelen kérelemmel érintett bírói döntés az Alaptörvényben biztosított alapvető jogainkat sértik.

Az Alaptörvény vonatkozó rendelkezései szerint:

„ALAPVETÉS B) cikk

(1) Magyarország független, demokratikus jogállam.”

„ALAPVETÉS Q) cikk

(2) Magyarország nemzetközi jogi kötelezettségeinek teljesítése érdekében biztosítja a nemzetközi jog és a magyar jog összhangját.

(3) Magyarország elfogadja a nemzetközi jog általánosan elismert szabályait. A nemzetközi jog más forrásai jogszabályban történő kihirdetésükkel válnak a magyar jogrendszer részévé.”

„SZABADSÁG ÉS FELELŐSSÉG IX. cikk

(1) Mindenkinek joga van a véleménynyilvánítás szabadságához.

(2) Magyarország elismeri és védi a sajtó szabadságát és sokszínűségét, biztosítja a demokratikus közvélemény kialakulásához szükséges szabad tájékoztatás feltételeit.”

„SZABADSÁG ÉS FELELŐSSÉG XV. cikk

(1) A törvény előtt mindenki egyenlő.

(2) Magyarország az alapvető jogokat mindenkinek bármely megkülönböztetés, nevezetesen faj, szín, nem, fogyatékoság, nyelv, vallás, politikai vagy más vélemény, nemzeti vagy társadalmi származás, vagyoni, születési vagy egyéb helyzet szerinti különbségtétel nélkül biztosítja.”

„SZABADSÁG ÉS FELELŐSSÉG XXIV. cikk

(1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék. A hatóságok törvényben meghatározottak szerint kötelesek döntéseiket indokolni.

(7) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti.”

„SZABADSÁG ÉS FELELŐSSÉG XXVIII. cikk

(1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.”

II. 1. A Kúria döntése sérti a bírósághoz fordulás jogát, a bíróság pártatlanságának elvét, valamint a tisztességes eljáráshoz való jogot

Az Alaptörvény SZABADSÁG ÉS FELELŐSSÉG XXIV. cikk szerint:

„(1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék. A hatóságok törvényben meghatározottak szerint kötelesek döntéseiket indokolni.”

Az Alaptörvény SZABADSÁG ÉS FELELŐSSÉG XXVIII. cikk szerint:

„(1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.”

Magyarország az emberi jogok, ezen belül az igazságszolgáltatáshoz kapcsolódó alapjogok biztosítása és védelme körében – az Alaptörvény Alapvetés Q cikkében is megfogalmazottak szerint – nemzetközi kötelezettségeket is vállalt, amelyeket a hazai jogalkotás és jogalkalmazás során nem lehet figyelmen kívül hagyni.

A bírósághoz fordulás joga, a pártatlanság követelménye, valamint a tisztességes eljáráshoz való jog megjelenik:

- az Egyesült Nemzetek Közgyűlése által 1948. december 10-én elfogadott **Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozatának 10. Cikkében**: „Minden személynek teljesen egyenlő joga van arra, hogy ügyét független és pártatlan bíróság méltányosan és nyilvánosan tárgyalja, s ez határozza meg egyrészt jogai és kötelezettségei felől, másrészt minden ellene emelt büntető vád megalapozottsága felől.”
- az Egyesült Nemzetek Közgyűlése XXI. ülésén, 1966. december 16-án elfogadott **Polgári és Politikai Jogok Nemzetközi Egyezségokmányának** (a továbbiakban: PPJE) **14. Cikk 1. pontjában**: „A bíróság előtt mindenki egyenlő. Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat, vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit a törvény által felállított független és pártatlan bíróság igazságos és nyilvános tárgyaláson bírálja el.”
- az emberi jogok és az alapvető szabadságok védelméről szóló, Rómában 1950. november 4-én kelt **Egyezmény** (a továbbiakban: Római Egyezmény) **6. Cikk 1. pontjában**: „Mindenkinek joga van arra, hogy ügyét a törvény által létrehozott független és pártatlan bíróság tisztességesen nyilvánosan és ésszerű időn belül tárgyalja, és hozzon határozatot polgári jogi jogai és kötelezettségei tárgyában, illetőleg az ellene felhozott büntető vád megalapozottságát illetően.”

Az Alaptörvény Szabadság és Felelősség XXIV. és XXVIII. cikk (1) bekezdése biztosítja mind a hatósági, mind a bírósági eljárások tekintetében biztosítja a tisztességes eljáráshoz való jogot. Az Alaptörvény által alapvető jogként definiált tisztességes eljáráshoz való jog az államra azt a kötelezettséget rója, hogy – egyebek között – biztosítja az eljárásban érintett személy, személyek számára az eljárásban történő részvétel lehetőségét, azt, hogy az érintett jogai és kötelezettségei olyan eljárásban kerüljenek elbírására, amelyben az érintett módot kap az álláspontjának közvetlen kifejtésére.

A t. Alkotmánybíróság az 59/1993. (XI. 29.) AB határozatában a bírósághoz fordulás jogát nemcsak a beadványok előterjesztésének jogára szűkítette le, hanem ennél tágabban, a bírósági eljárásban a fél pozíciójának biztosításában értelmezte. E megközelítés szerint „a személyek alanyai, alakítói és nem tárgyai, „elszenvedői” a bírósági eljárásnak. Alkotmányban biztosított joguk van arra, hogy a bíróság az eljárásba vitt jogaikat és kötelezéseiket elbírálja (s ne csak az ezeket tartalmazó beadványról mondjon véleményt), és arra is, hogy lehetőséget kapjanak a bírósági döntés alapjául szolgáló tényállással és jogi kérdésekkel kapcsolatban nyilatkozataik megtételére.”

Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése a régi Alkotmány 57. § (1) bekezdésével tartalmilag azonosan szabályozza az igazságszolgáltatással kapcsolatos alapjogokat, így a korábbi normaszöveg értelmezésével kapcsolatban kialakított alkotmánybírósági álláspont az Alaptörvény azonos rendelkezése kapcsán is irányadó.

Jelen esetben az eljárás mikénti kimenetele kétségtelenül hatással volt a jogainkra és kötelezettségeinkre, azonban mégsem élhettünk azzal a nyilvánvaló alkotmányos jogunkkal, hogy az eljárásban részt vegyünk, nyilatkozatot tegyünk, a kérelmezők állításaival kapcsolatos álláspontunkat közöljük, esetlegesen bizonyítékokat terjesszünk elő, amelyek az ügyben eljáró választási szervek és a Kúria tényállás körében tett megállapításait érdemben befolyásolhatták volna. A Kúria úgy állapított meg vonatkozásunkban kötelezettségeket, hogy az eljárásban való bárminemű részvételtől, és ebből következően az anyagi és eljárási jogaink gyakorlásától teljes egészében elzárt. Az eljárás során – sem a választási szervek, sem a Kúria előtt – nem kaptunk lehetőséget az érveink kifejtésére, annak ellenére, hogy a kérelmező által már a kifogáshoz mellékelte lapszám 15. oldalán található impresszum az elérhetőségeinket egyértelműen tartalmazza, így mind a választási szerveknek, mind a Kúriának rendelkezésére álltak mindazok az adatok, amelyek alapján az érintettségünkről értesíthettek volna, akár rövid úton (pl. faxon vagy e-mailben) is. A választási eljárási szabályok által lehetővé tett elektronikus ügyintézés alkalmazása estén még az eljárás befejezése sem szenvedett volna késedelmet.

A Ve. szerinti eljárásokban való részvétel biztosításának kizárása miatt álláspontunk szerint jelen alkotmányjogi panasszal összefüggésben az új Abtv. 28. § (1) bekezdése alapján a Ve. 48. § (1) bekezdésének alaptörvénybe-ütközése is vizsgálendő. A Ve. 48. § (1) bekezdése a választási bizottság határozatának – így a kifogást elbíró határozatának – közlését csak a kérelmező, illetve azon személyek vonatkozásában teszi kötelezővé, akikre a határozat jogot vagy kötelezettséget keletkeztet vagy származtat. Abban az esetben azonban, amennyiben a kérelmet a választási bizottság nem tartja megalapozottnak, és ezért szankció alkalmazásáról nem dönt, a kérelemmel érintett egyéb személyekkel nem kell közölni a határozatot. Ez a jogorvoslati eljárások eredményeképpen a jelen ügyben is tapasztalható eredménnyel járhat, hogy végső soron a Kúria úgy változtatja meg az érintett számára hátrányosan a határozatot, hogy az érintett személy vagy szervezet az eljárásban nem hogy nem vett részt, de az eljárás folyamatban létéről sem tudott. Ez a helyzet kétségtelenül sérti a tisztességes eljáráshoz való jogot, valamint az alábbiakban kifejtettek szerint a törvény előtti egyenlőséghez és a jogorvoslati joghoz való alkotmányos jogot.

Álláspontunk szerint a tisztességes eljáráshoz való alapjogot kirívóan sérti az olyan eljárás, amelyben az érintett részvétele nélkül kerül sor szankció alkalmazására, ráadásul olyan határozatban (a Kúria döntésében), amely ellen jogorvoslati lehetőség nincs. Ezzel összefüggésben alaptörvénybe ütköző a jelenleg hatályos jogi szabályozás azon vonása, hogy a szankcióval fenyegetett, az ügyben érintett személyt vagy szervezetet sem az eljárás megindításáról, sem a meghozott határozatokról, sem a határozatokkal szemben benyújtott jogorvoslati kérelmekről, sem pedig azok eredményéről nem kell tájékoztatni.

A fentiek mellett megítélésünk szerint a határozat a tisztességes eljáráshoz való jogot a tekintetben is sérti, hogy a Kúria olyan szankciót alkalmazott (a Ve. 152. § (1) bekezdés b) pontja szerinti közzétételre kötelezést), amelyet sem a választási bizottságok, sem a Kúria előtti eljárásban a kérelmezők egyike sem kért.

A Kúria a határozatában részletesen kifejtette a felülvizsgálati eljárásban a kérelemhez való kötöttség jelentőségét, ezzel összefüggésben utalt arra, hogy a kifogásban, illetve a fellebbezésben nem kért jogsértés megállapítására a felülvizsgálat keretében nincs lehetőség. Ez következik a **Ve. 228. § (2) bekezdése** alapján alkalmazandó Pp. XX. fejezetének (közigazgatási perek) szabályaiból. A **Pp. 324. § (1) bekezdése** alapján a közigazgatási perekben, így a **Ve. 228. (2) bekezdésére** figyelemmel a választási felülvizsgálati eljárásban is irányadóak a Pp. általános szabályai, különösen a **Pp. 3. § (2) bekezdésében** rögzített kérelemhez kötöttség elve. Ez alapján a bíróság a fél kérelméhez, annak tartalmához kötve van, a **Pp. 215. §-a** tiltja a kérelmen való túlterjeszkedést. Mindezekből következőn választási felülvizsgálati eljárásban sincs lehetőség arra, hogy a bíróság a kérelemben foglaltaktól eltérő szankciót alkalmazzon, a polgári eljárásjog szabályainak alkalmazásából következően hivatalbóli döntésnek választási ügyben sincs helye. A Kúria döntése mindezek ellenére mégis azzal az eredménnyel járt, hogy velünk szemben senki által nem kért szankció került alkalmazásra, a hangsúlyozottam részvételünk nélkül zajlott eljárás lezárásaként, ami nemcsak a tisztességes eljáráshoz való jogot, de a bíróság pártatlanságának követelményét is sérti.

A kérelemhez való kötöttség figyelmen kívül hagyása abban a vonatkozásban is sérti a tisztességes eljáráshoz való jogot, mert a Kúria annak ellenére állapította meg a **Ve. 2. § (1) bekezdés e) pontja** megsértését, hogy ezen választási eljárási alapelv sérelmének mibenlétét a kérelmező érdemben nem fejtette ki.

A **Ve. 212. § (2) bekezdés a) pontja** alapján a kifogásban a jogszabálysértést meg kell jelölni, ami nem pusztán a hivatkozni kívánt jogszabályhely felsorolását, hanem annak lényegi kifejtését is jelenti, hogy a kérelmező mely tények alapján és milyen okokból tartja megállapíthatónak a konkrétan nevesített jogszabálysértést. Ez a **Ve. 2. § (1) bekezdés e) pontja** szerinti választási eljárási alapelv vonatkozásában nem történt meg, a kifogás benyújtója ezt a jogszabályhelyet csupán felsorolásszerűen nevezte meg, de az adott tényálláshoz való kapcsolatát, jelentőségét nem fejtette ki. A bíróság – a pártatlanság alkotmányos alapelvéből és ezzel összefüggésben a kérelemhez kötöttség elvi jelentőségű szabályából következően – nem veheti át a kérelmező szerepét, és nem állapíthat meg a kérelmező által nem nevesített jogszabálysértést, különösen olyan esetben, amikor a kötelezett az eljárásban való részvételtől eleve el van zárva. Jelen esetben a Kúria a kérelmező által nem nevesített okból állapította meg a **Ve. 2. § (1) bekezdés e) pontjának** megsértését, megítélésünk szerint alaptörvénybe ütköző módon.

II. 2. A Kúria döntése sérti a jogállamiság elvét, a jogbiztonsághoz való jogot

Az Alaptörvény ALAPVETÉS B) pontja szerint:

„(1) Magyarország független, demokratikus jogállam.”

A jogállamiság alapvető követelménye, hogy a közhatalommal rendelkező szervek a jog által meghatározott szervezeti keretek között, a jog által meghatározott működési rendben, a polgárok számára megismerhető és kiszámítható módon szabályozott korlátok között fejtsek ki a tevékenységüket. A jogállamiság elvéből következik, hogy a közhatalmi szervek döntései az érintettek számára egyértelműen megismerhetőek, és az érintettek által vitathatóak lehessenek. Álláspontunk szerint a Kúria döntése sérti a kiszámítható közhatalmi működéshez, a jogbiztonsághoz való jogot, egyrésztől azáltal, hogy a döntést – noha egyértelmű kötelezést tartalmaz – a kötelezés címzettjével nem közölték, másrésztől azáltal, hogy az érintettek számára nem tették megismerhetővé az eljárás anyagát, a döntés meghozatalát megelőzően az álláspontjuk kifejtését.

A Kúria döntése a jogbiztonsághoz fűződő alapjogot amiatt is sérti, mert az indokolás (a határozat 3. oldal utolsó két bekezdése) nem egyértelmű, homályos: nem tűnik ki belőle, hogy miként és milyen módon sértheti a jóhiszemű eljárás és a rendeltetésszerű joggyakorlás követelményét egy korábbi polgármesteri interjúval kapcsolatos helyesbítés, valamint országgyűlési képviselő helyreigazítási kérelmének és közleményének szöveghű közlése.

E körben a Kúria tényként fogadott el olyan állításokat, amelyeket a kérelmezők egyike sem bizonyított. Így pl. tényként rögzítette, hogy a kifogáshoz mellékelte, [REDACTED] személyével kapcsolatos szórólapot Dr. Papcsák Ferenc adta volna ki, vagy terjesztette volna.

Körültekintő bizonyítás és az érintettek alkotmányos eljárási jogai gyakorlásának megfelelő biztosítása esetén egyértelműen megállapítható lett volna, hogy a hivatkozott szórólap nem Dr. Papcsák Ferenc kiadványa. Az OEVB számos határozatában foglalkozott ugyanezzel a szórólappal, az eljárásokban jogerősen megállapításra került, hogy a szórólap nem származtatható Dr. Papcsák Ferencről, melynek igazolására mellékeljük a vonatkozó kifogást, és azt elbíráló választási bizottsági határozatokat. A Kúria ennek ellenére összefüggésbe hozta a szórólapokat Dr. Papcsák Ferencel.

II. 3. A Kúria döntése sérti a jogorvoslathoz való jogot

Az Alaptörvény SZABADSÁG ÉS FELELŐSSÉG XXIV. cikke szerint:

„(7) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti.”

Álláspontunk szerint nem igényel különösebb magyarázatot, hogy a jogainkat érintő, velünk szemben hátrányos jogkövetkezményeket alkalmazó bírósági döntés esetében a jogorvoslati jogunk teljes kizárása alaptörvény-ellenes. Ezzel összefüggésben megítélésünk szerint az új **Abtv. 28. § (1) bekezdése** alapján a **Ve. 232. § (1), (3) és (5) bekezdésének** alaptörvénybe ütközésének vizsgálata nem mellőzhető. Alkotmányosan nem indokolható ugyanis a jogorvoslati jog kizárása a bíróság határozatában kötelezéssel érintett személy vonatkozásában, különösen olyan esetben, amikor a kötelezett az eljárásban sem félként, sem egyéb résztvevőként nem vett részt, nyilatkozatot nem tehetett, álláspontját nem fejtette ki. Ilyen körülmények között a kötelezést tartalmazó határozat a címzett vonatkozásában egyfokú eljárásban meghozott, jogorvoslat nélkül, azonnal jogerős és végrehajtható döntésnek tekinthető, ami semmilyen vonatkozásban nem felel meg a jogállami normáknak, a jogorvoslathoz való jog alkotmányos alapelveinek.

A valódi és hatékony jogorvoslathoz való jog biztosítása Magyarország nemzetközi kötelezettségeiből is következik, így különösen megjelenik:

- az **Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozatának 8. Cikkében**: *„Minden személynek joga van az alkotmányban vagy a törvényben részére biztosított alapvető jogokat sértő eljárások ellen a hazai bíróságokhoz tényleges jogorvoslatért folyamodni.”*

II. 4. A Kúria döntése sérti a törvény előtti egyenlőség elvét

Az Alaptörvény SZABADSÁG ÉS FELELŐSSÉG XV. cikke szerint:

„(1) A törvény előtt mindenki egyenlő.

(2) Magyarország az alapvető jogokat mindenkinek bármely megkülönböztetés, nevezetesen faj, szín, nem, fogyatékoság, nyelv, vallás, politikai vagy más vélemény, nemzeti vagy társadalmi származás, vagyoni, születési vagy egyéb helyzet szerinti különbségtétel nélkül biztosítja.”

A törvény előtti egyenlőség biztosítása Magyarország nemzetközi jogi kötelezettsége is, mely következik:

- az **Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozatának 7. Cikkéből**: *„A törvény előtt mindenki egyenlő és minden megkülönböztetés nélkül joga van a törvény egyenlő védelméhez.”*

- a PPJE 14. Cikk 1. pontjában: „A bíróság előtt mindenki egyenlő.”

Álláspontunk szerint a Ve. jelen beadványunkban részletesen hivatkozott eljárási szabályainak (pl. kérelemről és a határozatról való értesítés rendje, a döntéssel érintett személy értesítésének hiánya, az eljárásban az érintett személy részvételének és nyilatkozattételének nem biztosítása, a jogorvoslati lehetőség kizárása, stb.) alkalmazása révén sérült a törvény előtti egyenlőséghez való jog. Megítélésünk szerint **Ve. 48. § (1) bekezdésének**, valamint **232. § (1), (3) és (5) bekezdéseinek** Alaptörvénnyel való összhangja az új **Abtv. 28. § (1) bekezdése** alapján e tekintetben is vizsgálendő.

Nincs ugyanis alkotmányos indoka a **Ve.**-ben szabályozott eljárások során a jogalanyok közötti különbségtételnek az eljárásban való részvétel és az ezzel járó eljárási jogok gyakorlásának biztosítása körében. Nincs olyan más alapjog, amelynek érvényesülése elfogadható alkotmányos magyarázatként szolgálhatna a szankcióval sújtott személyek vagy szervezetek eljáráson kívüli pozíciójára, jogainak teljes kizárására (e vonatkozásban még szükségességi-arányossági teszt sem végezhető el, mivel jelen esetben nem alapjogok korlátozásáról, hanem teljes kizárásáról van szó).

II. 5. A Kúria döntése sérti a véleménynyilvánítás szabadságát, a szabad sajtóhoz való jogot

„SZABADSÁG ÉS FELELŐSSÉG IX. cikk

(1) Mindenkinek joga van a véleménynyilvánítás szabadságához.

(2) Magyarország elismeri és védi a sajtó szabadságát és sokszínűségét, biztosítja a demokratikus közvélemény kialakulásához szükséges szabad tájékoztatás feltételeit.”

A Ve. VIII. fejezet 71. pontja tartalmazza a választási kampány során közzétételre kerülő politikai reklám és politikai hirdetés szabályait, a **146. § b) pontjában** egyértelműen definiálva a politikai hirdetés fogalmát, a **148. §-a** pedig rögzíti az ilyen hirdetések közzétételének módját. A sajtó tevékenysége a választási eljárással, a választási kampánnyal összefüggésben a Ve. szabályozási keretei között vizsgálható, így a politikai hirdetésekkel kapcsolatban a konkrét tényállástól függően felmerülhet a választási alapelveknek, vagy a Ve. egyéb rendelkezéseinek való megfelelés vizsgálata. A sajtónak a politikai reklám és hirdetés közzétételén kívüli egyéb tevékenysége azonban a Ve. tárgyi hatályán kívül esik, ezért a vélemény-nyilvánítás alkotmányos jogának immanens részét képező sajtószabadságot alapvetően sérti a választási eljárási jogszabályban nevesített sajtótevékenységeken kívüli, más jellegű sajtóközlések választási szabályok alkalmazásával történő megítélése, szankcionálása. Ez végső soron a **médiaszolgáltatásokról és a tömegkommunikációról szóló 2010. évi CLXXXV. törvény 3. §-a**, valamint a **sajtószabadságról és a médiatartalmak alapvető szabályairól szóló 2010. évi CIV. törvény** által is garantált szabad tartalom-meghatározás jogát, a szerkesztés szabadságát is érinti, ha ugyanis a sajtószerveknek a választási kampány időszakában a politikai hirdetésnek nem minősülő tudósítások, helyreigazítások és közlemények kapcsán is szankciótól kellene tartaniuk, úgy ez elkerülhetetlenül a közlések előzetes mérlegeléséhez, öncenzúrához vezet.

Jelen esetben a Kúria a határozatában kifejezetten rögzítette, hogy politikai hirdetésről nem lehet szó, ennek ellenére a politikai hirdetések vizsgálatának szempontjait kiterjesztette a politikai hirdetésnek nem minősülő sajtóközlésekre. E tekintetben álláspontunk szerint értelmezhetetlen a Kúria „*valamely jelölt kampány anyagának megismétlésére*” vonatkozó megállapítása, különösen, mivel a hivatkozott cikkekben egyrészt egy korábbi írás kapcsán kért helyreigazításról, valamint az érintett személy közleményének szöveghű közzétételéről, másrészt egy kerületi eseményről, valamint az esemény kapcsán a kerület polgármesterének kijelentéseiről történő tudósításról van szó. Ebből következően a Kúria minden alapot nélkülözően állapította meg a sajtócikk „*célzott tartalmi egyezőségét*” más, politikainak tartott kiadványokkal.

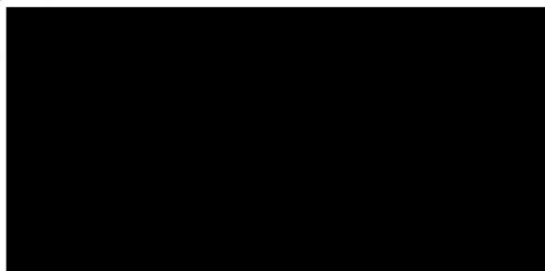
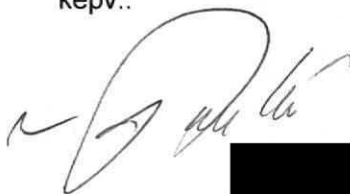
Az ügy megítélése szempontjából nem hagyható figyelmen kívül, hogy a Zuglói Lapok kerületi kiadvány, amely elsődlegesen a kerület ügyeivel, mindennapjaival foglalkozik, a kerületet érintő közléseket bárkinek a kérésére készséggel közzéteszük. Azonban 2012-től a mai napig – a 2014. március 13-i lapszámban változtatás nélkül közzétett közleményt leszámítva – sem [REDACTED] mint MSZP-s országgyűlési képviselőtől, sem mint képviselő jelölttől, sem az őt jelölő szervezetektől, pártoktól sajtótájékoztatójukra vagy rendezvényükre meghívót vagy értesítést, közzétenni kért közleményt, nyilatkozatot, tudósítást, sem elektronikus, sem postai úton nem kaptunk. [REDACTED] az MSZP Zuglói Önkormányzati Frakciójának vezetőjét szóban és írásban többször kértük, hogy a Zuglói Lapok internetes változatának (www.zugloilapok.hu) nyilatkozzon de ezt szóban és írásban is többször visszautasította. Mindezek igazolására mellékeljük [REDACTED] a Zuglói Médiaszolgáltató Kft. ügyvezető igazgatójának teljes bizonyító erejű magánokiratba foglalt nyilatkozatát, valamint [REDACTED] legutóbbi írásbeli elutasító válaszát.

Mindezekre fentiekre tekintettel kérjük a t. Alkotmánybíróságot, hogy a kérelmünknek megfelelő döntést hozni szíveskedjék.

Budapest, 2014. április 02.

Tisztelettel:

Zuglói Lapok Szerkesztősége, [REDACTED] főszerkesztő
Zuglói Városgazdálkodási Közszolgáltató Zrt.
Zuglói Médiaszolgáltató Kft.,
képv.:

Melléletek:

- I/1/2014. április 02. sz. melléklet: 3 pld. ügyvédi meghatalmazás eredetben
- I/2/2014. április 02. sz. melléklet: 2014. március 21. napján kelt választási kifogás és mellékletei másolatban
- I/3/2014. április 02. sz. melléklet: a Budapest 08. sz. OEVK Választási Bizottság 53/2014. (III.24.) számú határozata másolatban
- I/4/2014. április 02. sz. melléklet: a Nemzeti Választási Bizottság 880/2014. számú határozata másolatban
- I/5/2014. április 02. sz. melléklet: a Kúria Kvk.I.37.394/2014/2. számú határozata másolatban
- I/6/2014. április 02. sz. melléklet: szórólappal kapcsolatos kifogás és választási bizottsági határozatok másolatban
- I/7/2014. április 02. sz. melléklet: Zuglói Médiaszolgáltató Kft. ügyvezetőjének nyilatkozata eredetben
- I/8/2014. április 02. sz. melléklet: [REDACTED] elektronikus levele másolatban
- I/9/2014. április 02. sz. melléklet: a Zuglói Lapok 2014. március 13-i száma eredetben